

31.

Врз основа на член 315 точка 3 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, Претседателството на Социјалистичка Федеративна Република Југославија издава

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА КОНВЕНЦИЈАТА ПРОТИВ ТОРТУРА И ДРУГИ СУРОВИ, НЕЧОВЕЧКИ ИЛИ ПОНИЖУВАЧКИ КАЗНИ И ПОСТАПКИ

Се прогласува Законот за ратификација на Конвенцијата против тортура и други сурови, нечовечки или понижувачки казни и постапки, што го усвои Собранието на СФРЈ, на седницата на Сојузниот собор од 20 јуни 1991 година.

П бр. 1400
20 јуни 1991 година
Белград

Претседател
на Претседателството на СФРЈ,
Стјепан Месик, с. р.

Претседател
на Собранието на СФРЈ,
д-р Слободан Глигориевиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА КОНВЕНЦИЈАТА ПРОТИВ ТОРТУРА И ДРУГИ СУРОВИ, НЕЧОВЕЧКИ ИЛИ ПОНИЖУВАЧКИ КАЗНИ И ПОСТАПКИ

Член 1

Се ратификува Конвенцијата против тортура и други сурови, нечовечки или понижувачки казни и постапки, усвоена на 10 декември 1984 година во Њујорк, во оригинал на арапски, англиски, француски, кинески, руски и шпански јазик.

Член 2

Текстот на Конвенцијата во оригинал на англиски и во превод на македонски јазик гласи:

CONVENTION

AGAINST TORTURE AND OTHER CRUEL, INHUMAN OR DEGRADING TREATMENT OR PUNISHMENT

The States Parties to this Convention,
Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of

КОНВЕНЦИЈА

ПРОТИВ ТОРТУРА И ДРУГИ СУРОВИ, НЕЧОВЕЧКИ ИЛИ ПОНИЖУВАЧКИ КАЗНИ ИЛИ ПОСТАПКИ

Државите членки, на оваа конвенција,
Сметајќи дека, согласно со принципите на Повелбата на Обединетите нации, признавањето на еднакви и неуту-

the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world.

Recognizing that those rights derive from the inherent dignity of the human person,

Considering the obligation of States under the Charter, in particular Article 55, to promote universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms,

Having regard to article 5 of the Universal Declaration of Human Rights and article 7 of the International Covenant on Civil and Political Rights, both of which provide that no one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment,

Having regard also to the Declaration on the Protection of All Persons from Being Subjected to Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, adopted by the General Assembly on 9 December 1975,

Desiring to make more effective the struggle against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment throughout the world,

Have agreed as follows:

PART I

Article 1

1. For the purposes of this Convention, the term „torture“ means any act by which severe pain or suffering, whether physical or mental, is intentionally inflicted on a person for such purposes as obtaining from him or a third person information or a confession, punishing him for an act he or a third person has committed or is suspected of having committed, or intimidating or coercing him or a third person, or for any reason based on discrimination of any kind, when such pain or suffering is inflicted by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity. It does not include pain or suffering arising only from, inherent in or incidental to lawful sanctions.

2. This article is without prejudice to any international instrument or national legislation which does or may contain provisions of wider application.

Article 2

1. Each State Party shall take effective legislative, administrative, judicial or other measures to prevent acts of torture in any territory under its jurisdiction.

2. No exceptional circumstances whatsoever, whether a state of war or a threat of war, internal political instability or any other public emergency, may be invoked as a justification of torture.

3. An order from a superior officer or a public authority may not be invoked as a justification of torture.

Article 3

1. No State Party shall expel, return („refouler“) or extradite a person to another State where there are substantial grounds for believing that he would be in danger of being subjected to torture.

2. For the purpose of determining whether there are such grounds, the competent authorities shall take into account all relevant considerations including, where applicable, the existence in the State concerned of a consistent pattern of gross, flagrant or mass violations of human rights.

Article 4

1. Each State Party shall ensure that all acts of torture are offences under its criminal law. The same shall apply to an at-

tivity crime committed by any of its nationals or on its territory. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offence of torture in order to enable it to investigate and prosecute such offences. No provision shall be made in this Convention which may be interpreted as impeding any criminal jurisdiction which may already exist or may develop with respect to the offence of torture.

Сметајќи дека тие права произлегуваат од достоинството неодоливо од човечката личност,

Сметајќи дека државите се должни, врз основа на Повелбата, особено на член 55, да го поттикнуваат општото и вистинско почитување на правата на човекот и основните слободи,

Водејќи сметка за член 5 од Општата декларација за правата на човекот и за член 7 од Меѓународниот пакт за граѓанските и политичките права, според кои никој не може да биде подложен на тортура, ниту на сурови, нечовечки или понижувачки казни или постапки.

Водејќи сметка, исто така, за Декларацијата за заштита на сите лица од мачење и други сурови, нечовечки или понижувачки казни или постапки, што ја усвои Генералното собрание на 9 декември 1975 година,

Со желба да ја зголемат ефикасноста на борбата против мачење и други сурови, нечовечки или понижувачки казни или постапки во целиот свет,

Се согласиле за следното:

ПРВ ДЕЛ

Член 1

1. Во смисла на оваа конвенција, изразот „тортура“ го означува секој акт со кој на едно лице намерно му се нанесуваат бол или тешки физички или ментални страдања заради добивање од него или од некое трето лице известување или признание или заради негово казнување за дело што тоа или некое трето лице го извршило или за чие извршување е осомничено, заплашување на тоа лице или вршење притисок врз него или заплашување или вршење притисок врз некое трето лице или од која и да било друга причина заснована врз која и да било форма на дискриминација, ако тој бол или тие страдања ги нанесува службено лице или кое и да било друго лице кое дејствува во службено својство или на негов поттик или со негова изречна или молкомна согласност. Тој израз не се однесува на бол или страдања што се резултат исклучително од законските санкции, неодоливо од тие санкции или што тие санкции ги предизвикуваат.

2. Овој член е без штета по кој и да било меѓународен инструмент или кој и да било национален закон кој содржи или може да содржи одредби од пошироко значење.

Член 2

1. Секоја држава членка презема законски, административни, судски или други ефикасни мерки за да го спречи извршувањето на акти на тортура на територијата под нејзина јурисдикција.

2. Како оправдување за тортура не може да се наведува никаква вонредна околност било да се работи за воена состојба или за опасност од војна, внатрешна политичка нестабилност или за која и да било друга вонредна состојба.

3. Како оправдување за тортура не може да се наведува наредба на некоја претпоставена личност или орган на власта.

Член 3

1. Ниедна држава членка нема да протера, истера, ниту предаде едно лице на друга држава ако постојат сериозни причини да се посомнева дека може да биде подложено на тортура.

2. За да го утврдат постоењето на такви причини, надлежните органи ќе водат сметка за сите релевантни околности, вклучувајќи го евентуално, постоењето на низа систематски, сериозни, очигледни или масовни повреди на правата на човекот во таа држава.

Член 4

1. Секоја држава членка настојува според нејзиното кривично право сите акти на тортура да се сметаат како

tempt to commit torture and to an act by any person which constitutes complicity or participation in torture.

2. Each State Party shall make these offences punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

Article 5

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences referred to in article 4 in the following cases:

(a) When the offences are committed in any territory under its jurisdiction or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) When the alleged offender is a national of that State;

(c) When the victim is a national of that State if that State considers it appropriate.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over such offences in cases where the alleged offender is present in any territory under its jurisdiction and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 6

1. Upon being satisfied, after an examination of information available to it, that the circumstances so warrant, any State Party in whose territory a person alleged to have committed any offence referred to in article 4 is present shall take him into custody or take other legal measures to ensure his presence. The custody and other legal measures shall be as provided in the law of that State but may be continued only for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national, or, if he is a stateless person, with the representative of the State where he usually resides.

4. When a State, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States referred to in article 5, paragraph 1, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 7

1. The State Party in the territory under whose jurisdiction a person alleged to have committed any offence referred to in article 4 is found shall in the cases contemplated in article 5, if it does not extradite him, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

2. These authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State. In the cases referred to in article 5, paragraph 2, the standards of evidence required for prosecution and conviction shall in no way be less stringent than those which apply in the cases referred to in article 5, paragraph 1.

3. Any person regarding whom proceedings are brought in connection with any of the offences referred to in article 4 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 8

1. The offences referred to in article 4 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to in-

кривични дела. Ист е случајот и со обидот за вршење тортура или некој друг акт што ќе го изврши некое лице, а кој претставува соучесништво или учествување во акт на тортура.

2. Секоја држава членка определува за овие кривични дела соодветни казни со кои е земена предвид нивната тежина.

Член 5

1. Секоја држава членка презема потребни мерки за да ја утврди својата надлежност за кривичните дела споменати во член 4, во следните случаи:

а) Ако кривичното дело е извршено на територијата под јурисдикција на споменатата држава или на воздухоплови или бродови запишани во таа држава;

б) Ако наводно извршителот на кривичното дело е државјанин на споменатата држава;

в) Ако жртвата е државјанин на споменатата држава и ако таа тоа го смета за потребно.

2. Секоја држава членка презема, исто така, потребни мерки за да ја утврди својата надлежност за споменатите кривични дела во случај наводниот извршител на тие дела да е на територијата под нејзина јурисдикција и споменатата држава да не го предава, согласно со член 8, на една од државите споменати во точка 1 од овој член.

3. Оваа конвенција не исклучува ничија кривична надлежност заснована врз националното законодавство.

Член 6

1. Ако смета дека тоа со околностите е оправдано, по разгледувањето на известувањата со кои располага, секоја држава членка на чија територија се наоѓа лицето за кое постои сомнение дека го извршило кривичното дело споменато во член 4, обезбедува апсење на тоа лице или ги презема сите потребни судски мерки за да ја обезбеди неговата присутност. Тоа апсење и тие мерки треба да бидат во согласност со законодавството на споменатата држава; тие можат да се спроведуваат само во рокот потребен за поведување кривично гонење или постапка за издавање.

2. Споменатата држава претходно неопходно врши истрага заради утврдување на фактите.

3. Секое лице уапсено во согласност со точка 1 од овој член може неопходно да стапи во контакт со најблискиот овластен претставник на државата чие државјанство го има или, ако станува збор за апатрид, со претставникот на државата во која има вообичаено живеалиште.

4. Ако една држава уапсила едно лице, во согласност со одредбите на овој член, таа за тоа апсење и за околностите со кои се оправдува тоа апсење веднаш ги известува државите споменати во точка 1 од член 5. Државата која ја спроведува претходната истрага спомената во точка 2 од овој член набрзо за тоа им ги соопштува заклучоците на споменатите држави и ги известува дали има намера да ја врши својата надлежност.

Член 7

1. Државата членка на територијата под чија јурисдикција е откриен наводниот извршител на кривичното дело споменато во член 4, ако не изврши предавање на тој извршител, во случаите споменати во член 5 го поднесува предметот до надлежните органи за да спроведат кривична постапка.

2. Тие органи донесуваат одлука под истите услови како и за секое друго тешко кривично дело од општото право во согласност со правните прописи на таа држава. Во случаите споменати во точка 2 од член 5, доказните правила што се применуваат на гонење и на осуди на ниеден начин не се помалку строги од правилата што се применуваат во случаите споменати во точка 1 од член 5.

3. Секое лице кое се гони за кое и да било кривично дело споменато во член 4 има загарантирано право на правично постапување во сите фази на постапката.

Член 8

1. Кривичните дела споменати во член 4 автоматски се внесуваат во секој договор за издавање склучен помеѓу државите членки. Државите членки се обврзуваат дека

clude such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of such offences. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize such offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Such offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with article 5, paragraph 1.

Article 9

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of any of the offences referred to in article 4, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of this article in conformity with any treaties on mutual judicial assistance that may exist between them.

Article 10

1. Each State Party shall ensure that education and information regarding the prohibition against torture are fully included in the training of law enforcement personnel, civil or military, medical personnel, public officials and other persons who may be involved in the custody, interrogation or treatment of any individual subjected to any form of arrest, detention or imprisonment.

2. Each State Party shall include this prohibition in the rules or instructions issued in regard to the duties and functions of any such persons.

Article 11

Each State Party shall keep under systematic review interrogation rules, instructions, methods and practices as well as arrangements for the custody and treatment of persons subjected to any form of arrest, detention or imprisonment in any territory under its jurisdiction, with a view to preventing any cases of torture.

Article 12

Each State Party shall ensure that its competent authorities proceed to a prompt and impartial investigation, wherever there is reasonable ground to believe that an act of torture has been committed in any territory under its jurisdiction.

Article 13

Each State Party shall ensure that any individual who alleges he has been subjected to torture in any territory under its jurisdiction has the right to complain to, and to have his case promptly and impartially examined by, its competent authorities. Steps shall be taken to ensure that the complainant and witnesses are protected against all ill-treatment or intimidation as a consequence of his complaint or any evidence given.

Article 14

1. Each State Party shall ensure in its legal system that the victim of an act of torture obtains redress and has an enforceable right to fair and adequate compensation, including the means for as full rehabilitation as possible. In the event of

spomenatите кривични дела ќе ги внесат во секој договор за издавање што ќе го склучат помеѓу себе.

2. Ако на една држава членка, која издавањето го условува со постоење на договор, друга држава членка, со која не е врзана со договор за издавање, ѝ поднесе барање за издавање, таа може да ја смета оваа конвенција како правна основа за издавање во поглед на споменатите кривични дела. Издавањето зависи од други услови предвидени со правото на замолената држава.

3. Државите членки кои издавањето не го условуваат со постоење на договор меѓусебно ги признаваат споменатите кривични дела како случаи за издавање во условите предвидени со правото на замолената држава.

4. Помеѓу државите членки споменатите кривични дела се сметаат, заради издавање, како да се сторени како според местото на нивното извршување така и според територијата под јурisdикција на државите што се должни да ја утврдат својата надлежност според точка 1 од член 5.

Член 9

1. Државите членки си укажуваат едни на други најширока можна правна помош во секоја кривична постапка во врска со кривичните дела споменати во член 4, вклучувајќи го и доставувањето на сите доказни елементи со кои располагаат и кои се потребни заради постапка.

2. Државите членки ги извршуваат своите обврски во согласност со точка 1 од овој член согласно со секој договор за правна помош што може да постои помеѓу нив.

Член 10

1. Секоја држава членка ќе се грижи за познавањето и информирањето за забраната на тортура да биде составен дел на образованието на цивилниот или военот персонал задолжен за примена на законите, на медицинскиот персонал, вршителите на јавни функции и другите лица кои можат на кој и да било начин да учествуваат во чувањето, сослушувањето или обносувањето со некое уапсено, или притворено или затворено лице.

2. Секоја држава членка ја внесува споменатата забрана во утврдените правила или упатства во врска со обврските и должностите на тие лица.

Член 11

Секоја држава членка врши систематски надзор над правилата, упатствата, методите и практиката на сослушување и над одредбите во врска со чувањето и постапување на кој и да било начин со уапсените, притворените или затворените лица на некоја територија под нејзина јурisdикција, а заради спречување на секој случај на тортура.

Член 12

Секоја држава членка се грижи надлежните органи неопходно да извршат непристрасна истрага секогаш кога постојат оправдани причини за сомнение дека акт на тортура е извршен на некоја територија под нејзина јурisdикција.

Член 13

Секоја држава членка на секое лице кое тврди дека било подложено на тортура на некоја територија под нејзина јурisdикција му обезбедува право да се жали до надлежните органи на споменатата држава кои неопходно и непристрасно ќе го испитаат случајот. Ќе се преземат мерки заради обезбедување заштита на лицето кое се жалело и на лицето како сведок од секое лошо постапување или од какво и да било заплашување поради поднесена жалба или каква и да било дадена изјава.

Член 14

1. Секоја држава членка, во својот правен систем, ѝ гарантира на жртвата на некој акт на тортура право на добивање надомест и праведно и соодветно отштетување, вклучувајќи ги средствата потребни за негова што целосна рехабилитација. Во случај на смрт на жртва на акт

the death of the victim as a result of an act of torture, his dependants shall be entitled to compensation.

2. Nothing in this article shall affect any right of the victim or other persons to compensation which may exist under national law.

Article 15

Each State Party shall ensure that any statement which is established to have been made as a result of torture shall not be invoked as evidence in any proceedings, except against a person accused of torture as evidence that the statement was made.

Article 16

1. Each State Party shall undertake to prevent in any territory under its jurisdiction other acts of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment which do not amount to torture as defined in article 1, when such acts are committed by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity. In particular, the obligations contained in articles 10, 11, 12 and 13 shall apply with the substitution for references to torture of references to other forms of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. The provisions of this Convention are without prejudice to the provisions of any other international instrument or national law which prohibits cruel, inhuman or degrading treatment or punishment or which relates to extradition or expulsion.

PART II

Article 17

1. There shall be established a Committee against Torture (hereinafter referred to as the Committee) which shall carry out the functions hereinafter provided. The Committee shall consist of ten experts of high moral standing and recognized competence in the field of human rights, who shall serve in their personal capacity. The experts shall be elected by the States Parties, consideration being given to equitable geographical distribution and to the usefulness of the participation of some persons having legal experience.

2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals. States Parties shall bear in mind the usefulness of nominating persons who are also members of the Human Rights Committee established under the International Covenant on Civil and Political Rights and who are willing to serve on the Committee against Torture.

3. Elections of the members of the Committee shall be held at biennial meetings of States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations. At those meetings, for which two thirds of the States Parties shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

4. The initial election shall be held no later than six months after the date of the entry into force of this Convention. At least four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within three months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties.

5. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election if re-nominated. However, the term of five of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; imme-

на тортура, иматеелите на правата на таа жртва подлегнат право на отштетување.

2. Овој член не исклучува никакво право на отштетување што би го имала жртвата или кое и да било друго лице во согласност со националното законодавство.

Член 15

Секоја држава членка се грижи изјавата за која ќе се докаже дека е добиена со тортура да не може да биде наведена како доказан елемент во некоја постапка, освен против лицето обвинето за тортура за да се утврди дека изјавата е дадена.

Член 16

1. Секоја држава членка се обврзува дека на територијата под своја јурisdикција ќе забрани примена на други документи за воведување на сурови, нечовечки или понижувачки казни или постапки, а што не се акти на тортура утврдени во член 1. Ако таквите акти ги врши претставник на јавна функција или некое друго лице кое истапува во службено својство, или по негово поттикнување или со негова изречна или молкомна согласност. Посебно, обврските наведени во чл. 10, 11, 12 13 се применуваат така што поимот тортура ќе биде заменет со поим на други форми на сурови, нечовечки или понижувачки казни или постапки.

2. Одредбите на оваа конвенција не одат на штета на одредбите на кој и да било меѓународен инструмент или национален закон кои забрануваат сурови, нечовечки или понижувачки казни или постапки или кои се однесуваат на издавање или протерување.

ВТОР ДЕЛ

Член 17

1. Формиран е Комитет против тортура (во натамошниот текст: Комитет) чии функции се дефинирани. Комитетот го сочинуваат десет експерти со високи морални квалитети чија компетентност во областа на правата на човекот е признаена и кои заседаваат во лично својство. Експерти избираат државите членки, водејќи сметка за праведната географска застапеност и значењето на учеството во работата на Комитетот на некои лица со правно искуство.

2. Членовите на Комитетот се избираат со тајно гласање според листата на кандидати што ќе ја определат државите членки. Секоја држава членка може да определи еден кандидат кого го избира меѓу своите државјани. Државите членки го имаат предвид значењето на фактот определени кандидати истовремено да бидат членови на Комитетот за правата на човекот, основан во согласност со Меѓународниот пакт за граѓанските и политичките права, и спремни да бидат членови на Комитетот против тортура.

3. Членовите на Комитетот се избираат на состаноци на државите членки што ги свикнува генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации и што се одржуваат секоја втора година. На тие состаноци, на кои кворум сочинуваат две третини од државите членки, за членови на Комитетот се кандидатите кои ќе добијат најголем број гласови и апсолутно мнозинство на гласовите на претставниците на државите членки што се присутни и што гласаат.

4. Првите избори ќе се спроведат најдоцна шест месеци по датумот на влегувањето на оваа конвенција во сила. Најмалку четири месеци пред датумот на секој избор, генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации им упатува писмо на државите членки и ги повикува свои кандидатури да поднесат во рок од три месеци. Генералниот секретар состави листа според алфавитниот ред на сите така одредени кандидати, воведувајќи ги државите членки што ги одредиле и им ја доставува на државите членки.

5. Членовите на Комитетот се избираат на четири години. Тие можат повторно да се избераат ако бидат повторно кандидирани. Меѓутоа, мандатот на петмина членови избрани на првите избори им престанува по две години.

diately after the first election the names of these five members shall be chosen by lot by the chairman of the meeting referred to in paragraph 3 of this article.

6. If a member of the Committee dies or resigns or for any other cause can no longer perform his Committee duties, the State Party which nominated him shall appoint another expert from among its nationals to serve for the remainder of his term, subject to the approval of the majority of the States Parties. The approval shall be considered given unless half or more of the States Parties respond negatively within six weeks after having been informed by the Secretary-General of the United Nations of the proposed appointment.

7. States Parties shall be responsible for the expenses of the members of the Committee while they are in performance of Committee duties.

Article 18

1. The Committee shall elect its officers for a term of two years. They may be re-elected.

2. The Committee shall establish its own rules of procedure, but these rules shall provide, inter alia, that:

(a) Six members shall constitute a quorum;
(b) Decisions of the Committee shall be made by a majority vote of the members present.

3. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under this Convention.

4. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Committee. After its initial meeting, the Committee shall meet at such times as shall be provided in its rules of procedure.

5. The States Parties shall be responsible for expenses incurred in connection with the holding of meetings of the States Parties and of the Committee, including reimbursement to the United Nations for any expenses, such as the cost of staff and facilities, incurred by the United Nations pursuant to paragraph 3 of this article.

Article 19

1. The States Parties shall submit to the Committee, through the Secretary-General of the United Nations, reports on the measures they have taken to give effect to their undertakings under this Convention, within one year after the entry into force of the Convention for the State Party concerned. Thereafter the States Parties shall submit supplementary reports every four years on any new measures taken and such other reports as the Committee may request.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the reports to all States Parties.

3. Each report shall be considered by the Committee which may make such general comments on the report as it may consider appropriate and shall forward these to the State Party concerned. That State Party may respond with any observations it chooses to the Committee.

4. The Committee may, at its discretion, decide to include any comments made by it in accordance with paragraph 3 of this article, together with the observations thereon received from the State Party concerned, in its annual report made in accordance with article 24. If so requested by the State Party concerned, the Committee may also include a copy of the report submitted under paragraph 1 of this article.

Article 20

1. If the Committee receives reliable information which appears to it to contain well-founded indications that torture

Непосредно по првите избори, имињата на тие пет членови ги извлекува со жреб претседателот, на состаноците споменати во точка 3 од овој член.

6. Ако еден член на Комитетот почине, се разреши од функциите или од која и да било причина повеќе не биде во состојба да ги врши своите функции во Комитетот, државата членка што го определила именува друг експерт, свој државјанин, кој останува во Комитетот за престанатото време на мандатот, под резерва на одобрение од мнозинството држави членки. Се смета дека ова одобрение е добиено, освен ако половината држави членки или повеќе од половината не изнесат спротивно мислење во рок од шест недели од моментот кога генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации ќе ги извести за предложеното именување.

7. Државите членки ги поднесуваат трошоците на членовите на Комитетот за периодот во кој ги вршат функциите во Комитетот.

Член 18

1. Комитетот избира свое биро за период од две години. Членовите на бирото можат да бидат повторно избрани.

2. Комитетот сам го утврдува својот деловник. Тој деловник треба, меѓутоа, да ги содржи особено следните одредби:

а) за кворум е потребно присуство на шест членови;
б) одлуките на Комитетот се усвојуваат со мнозинство гласови на присутните членови.

3. Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации му става на располагање на Комитетот персонал и просторни што му се потребни за ефикасно вршење на работите што му се доверени во согласност со оваа конвенција.

4. Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации го свикува првот состанок на членовите на Комитетот. По својот прв состанок, Комитетот се состанува во сите прилики предвидени со неговиот деловник.

5. Државите членки ги поднесуваат трошоците за одржување на состаноци на државите членки и Комитетот, вклучувајќи плаќање на Организацијата на обединетите нации на сите трошоци, како што се трошоците на персоналот и просторните што Организацијата ќе ги ангажира, во согласност со став 3 од овој член.

Член 19

Државите членки му поднесуваат на Комитетот, со посредство на нералниот секретар на Организацијата на обединетите нации, извештај за мерките што ги презеле за да ги исполнат своите обврски во согласност со оваа конвенција, во рок од една година, сметајќи од денот на влегувањето на Конвенцијата во сила за заинтересираната држава членка. Потоа, државите членки секоја четврта година поднесуваат дополнителен извештај за сите нови преземени мерки и други извештаи што ќе ги побара Комитетот.

2. Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации им го доставува извештајот на сите држави членки.

3. Комитетот го разгледува секој извештај и може да дава воопштени коментари за извештајот за кои ќе оцени дека се потребни и ѝ ги доставува на секоја заинтересирана држава членка. Таа држава членка може да му ги достави на Комитетот како одговор на сите забелешки што ги смета како корисни.

4. Комитетот може да одлучи во годишниот извештај, што го составува во согласност со член 24, да ги повтори сите коментари што ги формулирал во согласност со точка 3 од овој член, заедно со забелешките што по тоа прашања се добиени од заинтересираната држава членка. Ако заинтересираната држава членка го бара, тоа Комитетот, исто така, може да го повтори извештајот што го поднесол врз основа на точка 1 од овој член.

Член 20

1. Ако Комитетот прими веродостојни известувања или кои ќе му се стори дека содржат сигурни известувања за

is being systematically practised in the territory of a State Party, the Committee shall invite that State Party to co-operate in the examination of the information and to this end to submit observations with regard to the information concerned.

2. Taking into account any observations which may have been submitted by the State Party concerned, as well as any other relevant information available to it, the Committee may, if it decides that this is warranted, designate one or more of its members to make a confidential inquiry and to report to the Committee urgently.

3. If an inquiry is made in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee shall seek the co-operation of the State Party concerned. In agreement with that State Party, such an inquiry may include a visit to its territory.

4. After examining the findings of its member or members submitted in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee shall transmit these findings to the State Party concerned together with any comments or suggestions which seem appropriate in view of the situation.

5. All the proceedings of the Committee referred to in paragraphs 1 to 4 of this article shall be confidential, and at all stages of the proceedings the co-operation of the State Party shall be sought. After such proceedings have been completed with regard to an inquiry made in accordance with paragraph 2, the Committee may, after consultations with the State Party concerned, decide to include a summary account of the results of the proceedings in its annual report made in accordance with article 24.

Article 21

1. A State Party to this Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications to the effect that a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under this Convention. Such communications may be received and considered according to the procedures laid down in this article only if submitted by a State Party which has made a declaration recognizing in regard to itself the competence of the Committee. No communication shall be dealt with by the Committee under this article if it concerns a State Party which has not made such a declaration. Communications received under this article shall be dealt with in accordance with the following procedure:

(a) If a State Party considers that another State Party is not giving effect to the provisions of this Convention, it may, by written communication, bring the matter to the attention of that State Party. Within three months after the receipt of the communication the receiving State shall afford the State which sent the communication an explanation or any other statement in writing clarifying the matter, which should include, to the extent possible and pertinent, reference to domestic procedures and remedies taken, pending or available in the matter;

(b) If the matter is not adjusted to the satisfaction of both States Parties concerned within six months after the receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right to refer the matter to the Committee, by notice given to the Committee and to the other State;

(c) The Committee shall deal with a matter referred to it under this article only after it has ascertained that all domestic remedies have been invoked and exhausted in the matter, in conformity with the generally recognized principles of international law. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to the person who is the victim of the violation of this Convention;

тоа дека тортура систематски се применува на територијата на една држава членка, тој ја повикува таа држава да соработува во разгледувањето на тие известувања и, за таа цел, да го известат за своите забелешки по тоа прашање.

2. Водејќи сметка за сите забелешки што евентуално ќе ги поднесе заинтересираната држава членка и за другите соодветни известувања со кои располага, Комитетот може, ако тоа го смета за оправдано, да задолжи еден или повеќе свои членови да пристапат кон доверлива истрага и за тоа итно да му поднесат извештај.

3. Ако истрагата се спроведува во согласност со точка 2 од овој член, Комитетот бара соработка од заинтересираната држава членка. Во договор со таа држава членка, а заради истрага, може да се предвиди посета на територијата на таа држава.

4. Откако ќе го разгледа извештајот што членот или членовите ќе му го поднесат согласно со точка 2 од овој член, Комитетот ѝ доставува заклучоци на заинтересираната држава членка, како и сите коментари и сугестии што ги смета како умесни, имајќи ја предвид дадената ситуација.

5. Целокупната активност на Комитетот спомената во точ. од 1 до 4 на овој член е доверлива, а во сите етапи од таа работа постои стремеж кои постигање соработка со државата членка. Кога ќе ја заврши работата во врска со истрагата водена во согласност со точка 2 и по консултирање со заинтересираната држава членка, Комитетот може да одлучи во годишниот извештај што тој го составува во согласност со член 24 да внесе краток извештај за резултатите од работата.

Член 21

1. Секоја држава членка на оваа конвенција може, во согласност со овој член, да изјави во секој момент дека признава оти Комитетот е надлежен да прима и да разгледува соопштенија во кои една држава членка тврди дека некоја друга држава членка не ги исполнува своите обврски врз основа на оваа конвенција. Тие соопштенија можат да се примат и да се разгледуваат во согласност со овој член само ако потекнуваат од државата членка која дала изјава дека, што се однесува до неа, ја признава надлежноста на Комитетот. Комитетот не прима никакое соопштение кое се однесува на државата членка која не дала таква изјава. Наведената процедура се применува во врска со соопштенијата што ќе се примат во согласност со овој член:

(а) Ако државата членка на оваа конвенција смета дека некоја друга држава, исто така членка на Конвенцијата, не ги применува одредбите на Конвенцијата, таа може, по писмен пат, да ѝ сврти внимание на таа држава на тоа прашање. Во рок од три месеци, сметајќи од датумот на приемот на соопштението, државата до која е упатено соопштението ќе ѝ достави на државата што го упатила соопштението објаснение или каква и да било друга писмена изјава со која се објаснуваат прашањата и која треба да содржи што е можно повеќе и што покорисни известувања за правилата на постапката и за правните средства, било да се веќе користени или да се користат или допрва можат да се користат;

(б) Ако во рок од шест месеци, сметајќи од датумот кога државата до која е упатено соопштението ќе го прими тоа оригинално соопштение, прашањето не се реши на задоволство на двете заинтересирани држави членки, обете имаат право да го поднесат тоа прашање до Комитетот, упатувајќи по едно соопштение до Комитетот и до другата заинтересирана држава;

(в) Комитетот може да биде надлежен за предметот што му е поднесен во согласност со овој член само откако ќе биде сигурен дека сите расположливи интерни правни средства се искористени и исцрпени, во согласност со општопризнаените принципи на меѓународното право. Тоа правило не се применува во случаите во кои жалителните постапки ги пречекоруваат разумните рокови, ниту во случаите во кои е малку веројатно дека жалителните постапки ќе му дадат задоволување на лицето кое е жртва на кршењето на оваа конвенција;

(d) The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article:

(e) Subject to the provisions of subparagraph (c), the Committee shall make available its good offices to the States Parties concerned with a view to a friendly solution of the matter on the basis of respect for the obligations provided for in this Convention. For this purpose, the Committee may, when appropriate, set up an ad hoc conciliation commission;

(f) In any matter referred to it under this article, the Committee may call upon the States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), to supply any relevant information;

(g) The States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), shall have the right to be represented when the matter is being considered by the Committee and to make submissions orally and/or in writing;

(h) The Committee shall, within twelve months after the date of receipt of notice under subparagraph (b), submit a report:

(i) If a solution within the terms of subparagraph (e) is reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached;

(ii) If a solution within the terms of subparagraph (e) is not reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts; the written submissions and record of the oral submissions made by the States Parties concerned shall be attached to the report.

In every matter, the report shall be communicated to the States Parties concerned.

2. The provisions of this article shall come into force when five States Parties to this Convention have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subject of a communication already transmitted under this article; no further communication by any State Party shall be received under this article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party concerned has made a new declaration.

Article 22

1. A State Party to this Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from or on behalf of individuals subject to its jurisdiction who claim to be victims of a violation by a State Party of the provisions of the Convention. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration.

2. The Committee shall consider inadmissible any communication under this article which is anonymous or which it considers to be an abuse of the right of submission of such communications or to be incompatible with the provisions of this Convention.

3. Subject to the provisions of paragraph 2, the Committee shall bring any communications submitted to it under this article to the attention of the State Party to this Convention which has made a declaration under paragraph 1 and is alleged to be violating any provisions of the Convention. Within six months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

4. The Committee shall consider communications received under this article in the light of all information made available to it by or on behalf of the individual and by the State Party concerned.

(d) Комитетот ги одржува своите седници зад затворена врата кога ги разгледува соопштенијата предвидени со овој член;

(e) Под резерва на одредбите на став c), Комитетот им ги става своите добри услуги на располагање на заинтересираните држави членки за да постигнат мирно решение на прашањето, засновано врз почитување на обврските предвидени со оваа конвенција. За таа цел, Комитетот може, ако смета дека е тоа потребно, да основа ад хок комисија за помирување;

(f) Во секој спор што му е поднесен во согласност со овој член, Комитетот може да побара од заинтересираните држави членки наведени во став b) да му ги достават сите соодветни известувања;

(g) Заинтересираните држави членки наведени во став b) имаат право да бидат застапени за време додека Комитетот ги разгледува предметите и да даваат забелешки усно или писмено, или и во едната и во другата форма;

(h) Комитетот мора да поднесе извештај во рок од 12 месеци, сметајќи од денот кога го примил соопштението наведено во став b);

i) Ако било можно да се најде решение во согласност со одредбите на став e), Комитетот во својот извештај се ограничува на кратко изнесување на фактите и на постигнатото решение;

ii) Ако решение не можело да се најде во согласност со одредбите на став e), Комитетот во својот извештај се ограничува на кратко изнесување на фактите; текстот на писмените забелешки и записникот за усните забелешки што ги изнеле заинтересираните држави членки се додаваат кон извештајот.

За секој предмет, извештајот им се доставува на заинтересираните држави членки.

2. Одредбите на овој член влегуваат во сила кога пет држави членки на оваа конвенција ќе ја дадат изјавата предвидена со точка 1 од овој член. Споменатата изјава државата членка ја депонира кај генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации, кој им доставува копија од таа изјава на другите држави членки. Изјавата може да се повлече во секој момент со соопштение упатено до генералниот секретар. Тоа повлекување е без штета до разгледувањето на секое прашање што е предмет на соопштението кое е веќе доставено во согласност со овој член; никакво друго соопштение на една држава членка нема да се прими во согласност со овој член откако генералниот секретар ќе го прими соопштението за повлекување на изјавата, освен ако заинтересираната држава членка не даде нова изјава.

Член 22

1. Секоја држава членка на оваа конвенција може, согласно со овој член, да изјави во секој момент дека признава оти Комитетот е надлежен да прими и разгледува соопштенија што му ги доставиле поединци или се доставени во име на поединци кои се под нејзина јурisdикција и кои ќе утврдат дека се жртви на кршење на одредбите на Конвенцијата од страна на некоја држава членка. Комитетот не прима никакво соопштение што се однесува на една држава членка која не дала таква изјава.

2. Комитетот го огласува за неприфатливо секое соопштение што е поднесено во согласност со овој член, а што е анонимно или за кое тој смета дека претставува злоупотреба на правото на поднесување такви соопштенија, или дека е неспојливо со одредбите на оваа конвенција.

3. Под резерва на одредбите на точка 2, секое соопштение што му е поднесено во согласност со овој член Комитетот ѝ го упатува на државата членка на оваа конвенција која дала изјава во согласност со точка 1, а која наводно ја прекршила која и да било одредба на Конвенцијата. Во рок од следните шест месеци, споменатата држава му поднесува на Комитетот писмено објаснение или изјава со која се објаснуваат прашањата и се наведуваат, во случај на потреба, мерките што таа би можела да ги преземе заради подобрување на ситуацијата.

4. Комитетот ги разгледува соопштенијата што ги примил во согласност со овој член, водејќи сметка за сите информации што му ги поднесле поединци или се поднесени од име на поединци или ги поднесле заинтересираните држави членки.

5. The Committee shall not consider any communications from an individual under this article unless it has ascertained that:

(a) The same matter has not been, and is not being, examined under another procedure of international investigation or settlement;

(b) The individual has exhausted all available domestic remedies; this shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to the person who is the victim of the violation of this Convention.

6. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article.

7. The Committee shall forward its views to the State Party concerned and to the individual.

8. The provisions of this article shall come into force when five States Parties to this Convention have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subject of a communication already transmitted under this article; no further communication by or on behalf of an individual shall be received under this article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party has made a new declaration.

Article 23

The members of the Committee and of the ad hoc conciliation commissions which may be appointed under article 21, paragraph 1 (e), shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts on mission for the United Nations as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

Article 24

The Committee shall submit an annual report on its activities under this Convention to the States Parties and to the General Assembly of the United Nations.

PART III

Article 25

1. This Convention is open for signature by all States.
2. This Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

This Convention is open to accession by all States. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 27

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying this Convention or acceding to it after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

5. Комитетот нема да разгледува ниедно соопштение на поединец, во согласност со овој член, а претходно да не се увери во следното:

(а) дека истото прашање не е разгледувано и дека не се разгледува пред некоја друга меѓународна институција надлежна за истрага или решавање на спорот;

(б) дека поединецот ги исцрпел сите интерни расположливи средства; тоа правило не се применува ако жалбените постапки ги надминуваат разумните рокови или ако е малку веројатно дека тие ќе му дадат задоволување на поединецот кој е жртва на кршењето на оваа конвенција.

6. Комитетот ги одржува седниците зад затворена врата ако ги разгледува соопштенијата предвидени со овој член.

7. Комитетот им ги соопштува своите констатации на заинтересираната држава членка и на поединецот.

8. Одредбите на овој член влегуваат во сила кога пет држави членки на оваа конвенција ќе ја дадат изјавата предвидена во точка 1 од овој член. Државата членка ја депонира таа изјава кај генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации, кој им доставува копии од таа изјава на другите држави членки. Изјавата може да се повлече во секој момент со соопштение упатено до генералниот секретар. Тоа повлекување е без штета по разгледувањето на секое прашање што е предмет на соопштението кое е веќе доставено во согласност со овој член. Никакво друго соопштение што го доставил поединец или е доставено за сметка на поединец нема да биде примено во согласност со овој член откако генералниот секретар ќе го прими соопштението за повлекување на изјавата, освен ако заинтересираната држава членка не дала нова изјава.

Член 23

Членовите на Комитетот и членовите на од хок комисиите за помирување што би можеле да бидат наменувани во согласност со став е) од точка 1 на член 21 имаат право на олеснија, привилегии и имунитети што им се признаени на експертите во служба на Организацијата на обединетите нации, како што се наведени во соодветните делови од Конвенцијата за привилегиите и имунитетите на Обединетите нации.¹⁾

Член 24

Комитетот им поднесува на државите членки и на Генералното собрание на Организацијата на обединетите нации годишен извештај за активностите што ќе ги преземе заради примена на оваа конвенција.

ТРЕТ ДЕЛ

Член 25

1. Оваа конвенција е отворена за потпишување на сите држави.
2. Оваа конвенција подлежи на ратификација. Инструментите за ратификација ќе бидат депонирани кај генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации.

Член 26

Сите држави можат да пристапат на оваа конвенција. Пристапување ќе се врши со депонирање на инструментот за пристапување кај генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации.

Член 27

1. Оваа конвенција влегува во сила триесеттиот ден од денот на депонирањето кај генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации на дваесеттиот инструмент за ратификација или за пристапување.
2. За секоја држава што ќе ја ратификува оваа конвенција или ќе ѝ пристапи по депонирањето на дваесеттиот инструмент за ратификација или за пристапување, Конвенцијата влегува во сила третиот ден од датумот кога таа држава ќе го депонира својот инструмент за ратификација или за пристапување.

¹⁾ Резолуција 22 А (1)

Article 28

1. Each State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not recognize the competence of the Committee provided for in article 20.

2. Any State Party having made a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may, at any time, withdraw this reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 29

1. Any State Party to this Convention may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted by the Secretary-General to all the States Parties for acceptance.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force when two thirds of the States Parties to this Convention have notified the Secretary-General of the United Nations that they have accepted it in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments enter into force, they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments which they have accepted.

Article 30

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party having made such a reservation.

3. Any State Party having made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw this reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 31

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation becomes effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under this Convention in regard to any act or omission which occurs prior to the date at which the denunciation becomes effective, nor shall denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter which is already under consideration by the Committee prior to the date at which the denunciation becomes effective.

Член 28

1. Секоја држава ќе може, во моментот кога ќе ја потпише или ќе ја ратификува оваа конвенција или ќе ѝ пристапи, да изјави дека не ја признава надлежноста дадена на Комитетот во согласност со член 20.

2. Секоја држава членка која ќе формулира резерва во согласност со одредбите на точка 1 од овој член ќе може во секој момент да ја повлече таа резерва со соопштение упатено до генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации.

Член 29

1. Секоја држава членка на оваа конвенција може да предложи амандман и да поднесе свој предлог до генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации. Генералниот секретар им го соопштува предлогот на амандманот на државите членки, барајќи од нив да му соопштат дали прифаќаат организирање на конференција на државите членки заради разгледување на предлогот и негово ставање на гласање. Ако за четири месеци од датумот на таквото соопштение најмалку една третина од државите членки се изјаснат за одржување на таа конференција, генералниот секретар организира конференција под покровителство на Организацијата на обединетите нации. Секој амандман што ќе го усвојат мнозинството држави членки што присуствуваат на конференцијата и што гласаат, генералниот секретар ќе им го поднесе на прифаќање на сите држави членки.

2. Амандманот усвоен според одредбите на точка 1 од овој член влегува во сила кога две третини од државите членки на оваа конвенција ќе го известат генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации дека го прифатиле, во согласност со процедурата предвидена со нивниот устав.

3. Кога ќе влезат во сила, амандманите имаат обврзувачка сила за државите членки што ќе ги прифатат, при што другите држави членки остануваат врзани за одредбите на оваа конвенција и за сите претходни амандмани што ги прифатиле.

Член 30

1. Секој спор помеѓу две или повеќе држави членки во врска со толкувањето или примената на оваа конвенција што не може да се реши со преговори, се поднесува на арбитража, на барање од една од тие држави. Ако за шест месеци од датумот на барањето за арбитража, страните не постигнат спогодба за организирање арбитража, секоја од нив може да го поднесе спорот до Меѓународниот суд на правдата, поднесувајќи жалба во согласност со Статутот на Судот.

2. Секоја држава може, во моментот кога ќе ја потпише или ќе ја ратификува оваа конвенција или ќе ѝ пристапи, да изјави дека не се смета врзана за одредбите на точка 1 од овој член. Другите држави членки нема да бидат врзани за споменатите одредби во однос на секоја држава членка која ќе формулира таква резерва.

3. Секоја држава членка која ќе формулира резерва во согласност со одредбите на точка 2 од овој член, ќе може во секој момент да ја повлече таа резерва со соопштение упатено до генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации.

Член 31

1. Државата членка може да ја откаже оваа конвенција со писмено соопштение упатено до генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации. Откажувањето добива дејство една година по датумот кога соопштението ќе го прими генералниот секретар.

2. Таквото откажување не ја ослободува државата членка од обврските што ѝ припаѓаат во согласност со оваа конвенција во врска со секој акт или со секој пропуст што ќе го стори пред датумот кога откажувањето ќе добие дејство. Откажувањето не е пречка за продолжување на разгледувањето на секое прашање што веќе било изнесено пред Комитетот на денот кога откажувањето добило дејство.

3. Following the date at which the denunciation of a State Party becomes effective, the Committee shall not commence consideration of any new matter regarding that State.

Article 32

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States Members of the United Nations and all States which have signed this Convention or acceded to it of the following:

(a) Signatures, ratifications and accessions under articles 25 and 26;

(b) The date of entry into force of this Convention under article 27 and the date of the entry into force of any amendments under article 29;

(c) Denunciations under article 31.

Article 33

1. This Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of this Convention to all States.

3. По датумот кога откажувањето од една држава членка ќе добие дејство, Комитетот не презема разгледување на ниедно ново прашање во врска со таа држава.

Член 32

Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации им ги соопштува на сите држави членки на Организацијата на обединетите нации и на сите држави што ќе ја потпишат оваа конвенција или ќе и пристапат:

а) потписите, ратификациите и пристапувањата примени врз основа на чл. 25 и 26;

б) датумот на влегувањето на Конвенцијата во сила врз основа на член 27 и датумот на влегувањето на секој амандман во сила со примена на член 29;

в) откажувањата примени врз основа на член 31.

Член 33

1. Оваа конвенција, чии текстови на арапски, англиски, француски, кинески, руски и шпански јазик се еднакво веродостојни, ќе биде депонирана кај генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации.

2. Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации ќе им достави по една прописно заверена копија од оваа конвенција на сите држави.

Член 3

Собранието на Социјалистичка Федеративна Република Југославија ја дава следната изјава:

„– Југославија, во согласност со член 21 став 2 од Конвенцијата, ја признава надлежноста на Комитетот против тортура да прима и да разгледува соопштенија во кои една држава членка тврди дека друга држава членка на ги исполнува своите обврски врз основа на оваа конвенција.

– Југославија, согласно со член 22 став 1 од Конвенцијата, ја признава надлежноста на Комитетот против тортура да прима и да разгледува соопштенија што ги доставиле поединци или се доставени од име на поединци кои се под нејзина јурисдикција и кои тврдат дека се жртви на кршење на одредбите на Конвенцијата од страна на некоја држава членка“.

Член 4

За извршувањето на одредбите на овој закон ќе се грижи Сојузниот секретаријат за правосудство и управа.

Член 5

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“ – Меѓународни договори.